

KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUND'S FORMAAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE.

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LIGESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT. . . .

c) AT FORBEDRE KVINDERS OG BØRNS KAAR, SÆRLIG AD LOVGIVNINGENS VEJ.

◀ ◀ ◀ ◀ ◀ ◀ UDGIVET AF DANSK KVINDESAMFUND. ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶

33. AARG.

15. NOVEMBER 1917.

Nr. 19.

THORA ESCHÉ

Fyrretyve Aars Arbejde i Kvindesagens Tjeneste.

—o—

Naar man sidder og taler med Thora Esche om hendes Arbejde for Magdalenesagen, saa vender hun bestandig tilbage til Betragtninger over Tiden, over den Forandring Tiden har bragt i Samfundets Syn paa de Kvinder, det har været hendes Livssag at komme til Hjælp.

Regnestykket er sat galt op.

Det er ikke Tiden, men Thora Esche, der paa dette Omraade bragte Ændring i Samfundets Synspunkt.

Det er altid det enkelte Menneske, der ifølge sin Personligheds Kraft skaber det ny; saa kan det senere blive til Foreninger eller Konsortier eller Aktieselskaber eller hvad som helst med Bestyrelse af ordinære og ekstraordinære Medlemmer, det er den enkelte, der standser det Luntetrav, hvori Samfundet sætter afsted ad Vaners og Traditioners nærmestliggende Veje. Thora Esche er en saadan Ener. Hun har skabt de ny Synspunkter, hvorunder Magdalenehjemmet er vokset til en stor Institution anerkendt i Ind- og Udland.

Lad være, at andre maaske kunde have gjort det samme, det var hende, som for fyrretyve Aar siden gav sig det store og vanskelige Ar-

bejde i Vold paa Trods af Venners indtrængende Raad og paa Trods af Modstanderes ilde Spaadomme.

Faldne Kvinder!

Det maatte end ikke nævnes i Thora Esches Ungdom, at der var Kvinder, der levede af Utugt. Man vidste vel, at fandtes, at de var pakkede sammen i dertil bestemte Gader, og saa talte man ikke mere om den pinlige Sag.

Thora Esche var en purung Pige, da hendes Medfølelse vakttes for disse Kvinder, der ikke maatte tales om.

Hun var i Ønsket om at arbejde for Guds Rige paa forskellig Maade gaaet ind i Menighedens Arbejde, var med til at aabne den første Søndagsskole og tænkte en kort Tid paa at blive Diakonisse, hun mente, det maatte være den nærmeste Vej til den Gerning, hendes Hu stod til.

Men i 1876 kom Thora Esche ind i Indre Missions Bestyrelse, og nu gik det rask mod Maalet.

I England havde man været forud for alle andre Lande, der var Arbejdet imellem de faldne Kvinder begyndt for 100 Aar siden, i Sverige og Norge for tredive Aar siden, og i Holland havde Pastor Hedving for længst bygget sin store Anstalt.

Thora Esche rejste først ned for at se denne, en hvidskuret Stiftelse med Gitre for Vinduerne, og tre Gange om Dagen timelange Andagter, men værst var i hendes Øjne de store fælles Sovesale. Derfra tog hun til Norge. Stiftelse, Stiftelse! Det var et Hjem, Thora Esche vilde bygge.

Paa Jagtvejen Nr. 203 aabnedes saa d. 15. Nov. 1877 Danmarks første Magdalenehjem med Plads til femten unge Piger, der hver fik sit Eneværelse; det var saa at sige Thora Esches Betingelse for at gaa i Gang. „Det er Herrens Sag at skaffe Pengene,“ var hendes Svar